

SVAJONĖ AR TIKROVĖ - RUOŠKIMĖS 2000-ČIUI

Akyvaizdžiai visur matome Kalėdoms pasirošimą, lempučių, spalvingi kaspinėliai, visur linksma, smagu žiūrėti į tą šventinę nuotaiką, tačiau nevisiems tas kalėdinis žerėjimas yra toks blankus, žinome kad ne tik Brazilijoje bet ir visame pasaulyje bedarbė, nesusipratimai, trūkumai, bet tas tik žemiška krizė, neturinti ryšio su antgaminiais ištekliais, kurie nepriklauso nuo elektrinių jėginių, naftos šaltinių, atominių reaktorių. Jie priklauso nuo Visagalio, tebekuriančio iš nieko.

Ta dieviška energija ypatingai plačiom srovėm prasiveržė į Kalėdų naktį, kai Aukščiausiojo Sūnus tapo žmogum. Jo malonių versmės gilios, galia neribota, šviesa negestanti. Kalėdų reikšmės krikščioniams negali paliesti jokia žemiška krizė. Dieviška šviesa apgaus mūsų sielas bei mūsų miestus, jeigu suvoksime Kristaus gimtanakčio turinį.

Žinoma, tai nėra lengva. Nerasime kitos šventės, kurioje taip artimai pintusi romantika su tikrove. Daug kas Išganytojo gimimo šventėje džiaugiasi tiktai žemiškom šviesom, išoriniais skambėsiiais, saldžiom nuotai kom. Iki pilnutinės Kalėdų tikrovės miniai sunku pakilti. Užtat civilizuoto pasaulio Kalėdos tapo perdaug sukomercintos ir net sentimentalios.

Paviršutiniška meilė, ypač kūdikiui, nejučiom gali nueiti iki neįpareigojančio sentimentalumo. Žengiant pro šali motinai su vaikeliu gleby, daug kas spontaniškai nusišypso. Nevienas gal norėtų jį švelniai paglostyti arba į rankas paimti. Kūdikis, nors dar bekalbis, jau turi savo balsą, kuris ilgai skamba suaugusiųjų atminimuose. Vaikystės metų nuotraukos kartais bando nustelbti to paties žmogaus subrendusį paveikslą.

VILNIAUS ARKIKATEDROS-BAZILIKOS KALĖDINĖ PRAKARTĖLĖ

Būtų gaila, jei krikščioniui ir Išganytoje visuomet pasiliktų tik Kalėdų nakties kūdikis, kuriam malonu nusišypso, paglostyti - be jokių išipareigojimų. Atrodo, jog anuomet aviganiai prie Kristaus lopšio bus daugiausia patyrę tos dieviškos romantikos. Tačiau dar pasilieka ir dieviška tikrovė. Matyti Kristu vien tiktai kūdykį reikštų nesuprasti Jo asmens ir misijos. Gėrėtis vien tik eglių bei vitrinų šviesom būtų sentimentalumas, kuris mažai tepadėtų, formuojant savy pilną Išganytojo paveikslą.

Tasai paveikslas gi esmėje pranoksta net mūsų vaizduotę. Kalėdų naktis yra visiškai žmonijos lūkesčių išsipildymas. Žmonės visuomet domėjosi diviškumu, nes savy turi jo pradus. Kartais prisiėjo pasukti net į keistas kryžkeles. Kas šiandien nesistebi Egipto faraonų sudievinimu? Minios, nors spaudžiamos, ruošė jiems karališkas pomirtines buveines, statydamos prabangias piramides ir savo darbą laikydamos religine tarnyba. Nežymaus faraono Tutankhamo kūnas rastas gryno aukso karste. Ką bekal-

LINKSMŲ KALĖDŲ ŠVENČIŲ

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$.20,00
Prenumerata oro pastu: R\$.40,00

Užuojautos, sveikinimai, skelbimai (anuncijos) už viena skilties (colona) cm. R\$.3,00
Straipsnius ir korespondencijas Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ar Leidėjų nuomonę.
Čekius ar pašto perlaidas rašyti PETRAS RUKSYS vardu.

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP – BRASIL
Diretor Resp. Vytautas J. Bacevičius
Administrador: Petras Rukšys
Redige Equipe Editorial: Fone:274-1886
6163-5975

Atskiro numerio kaina: R\$.1,00
GARBES LEIDEJAS R\$.50,00
REMEJO PRENUMERATA R\$.40,00

bėti apie galingą Kams II-jį? Panašiai ir indėnų valdovams - inkoms buvo priskiriamas dieviškumas. Jų paskutinis svečių pas išpanų kolonistus buvo atneštas taipgi aukso soste. Panašių ženklų pakankamai matėme ir savo amžiuje masių sudievinuose diktatoriuose.

Kristus, nužengęs pas mus Kalėdų naktį, yra ne žlibų masių sudievinas, bet kaip antrasis Šv. Trejybės Asmuo, "gimęs iš Tėvo prieš visus amžius". Čia ir prasideda toji pilnutinė tikrovė, kuri atjungia mus nuo sentimentalų kalėdinių puošmenų. Neišvengsime romantikos, bet ji neturi nustelbti Kristaus atėjimo esmės. Išvelgti Jame dievybę nuo pat Kalėdų nakties iki mirties ir prisikėlimo yra kiekvieno krikščionio pareiga. Panaši pareiga taip pat ir suvokti Dievo Sūnaus atėjimo į žemę prasmę.

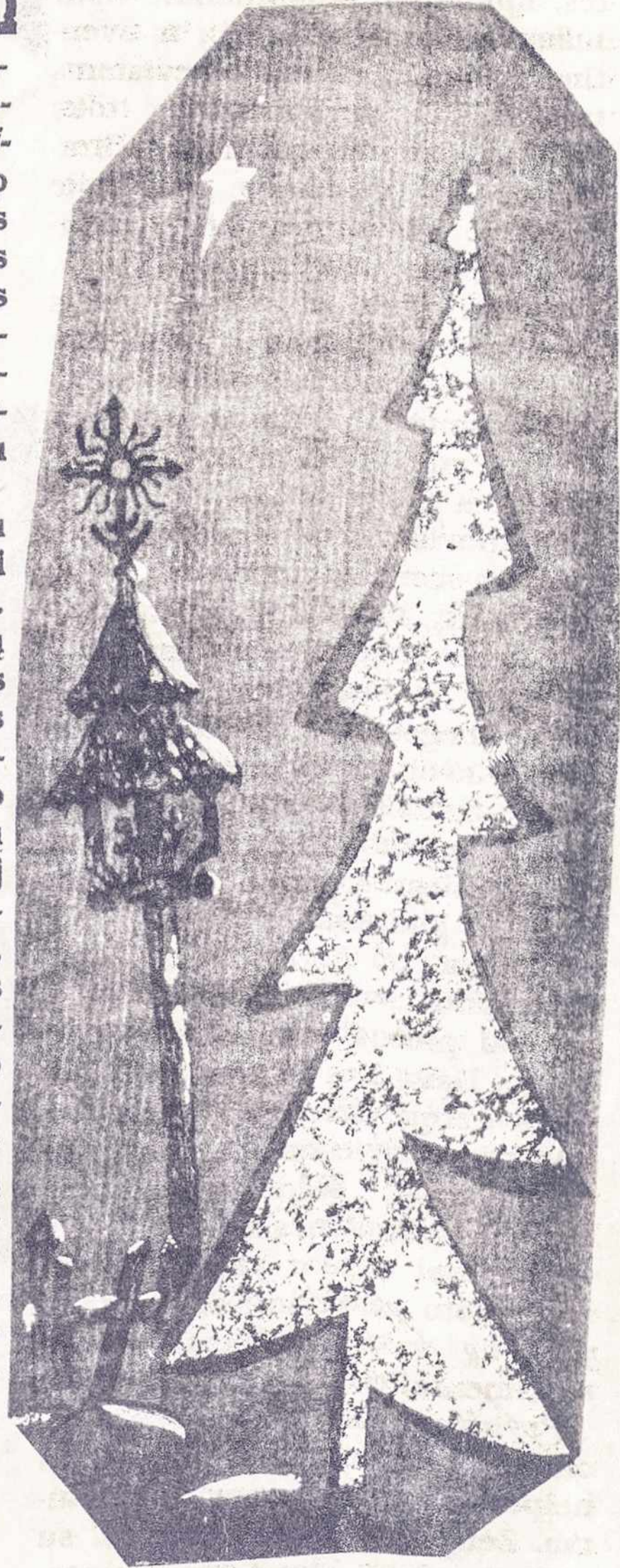
Kas iš kalėdinių šviesų miestuose, jeigu žmogaus viduje nežerės evangelinė ugnis? Negalima norėti, kad išikūnijęs Dievas amžinai pasiliktu betlėjiškos vaikystės vystykluose. Jis augo ir brendo, kaip auga ir bręsta Jo įkurtoji institucija - Krikščionių Bendrija. Nedovanotina būtų nesuprasti jos istorinio vyksmo, liturginės raidos, nuolatinio atsinaujinimo ir teologinių polėkių. Yra tam tikras skirtumas tarp Kristaus, gulėjusio menku vaikelio Betlėje ir gyvenančio didin-

gų katedrų altoriuose. Ne be reikalo Jis pats mums įspėjo: "*Palaiminti, kurie manim nepasipiktins*". Beje, krikščionybė taip pat turi savo vaikystę, iš kurios auga į tobulą pilnatvę. Mums trūksta supratimo, kokia bus Kristaus Bendrija po šimto tūkstančių metų ar dar vėliau - kokios bus teologinės kryptys, liturginės formos, žmogaus ryšys su Kūrėju ...

Derinti kalėdinę romantiką su tikrove, atrodo, sumaniausiai mokėjo Šv. Pranciškus Asyžietis. Jis jautriai išgyveno visas Kalėdų nakties švelnybes, beveik pats tapdamas kūdykiu. Pranciškus pirmutinis Kristaus gimimą įscenizavo ir liturgijoje. Vieta buvo Grečio miškelis. Ten jis, žmonių apsuptas, betlėjiškai paruoštoje aplinkoje laikė gleby vaikelio Kristaus atvaizdą, jį glostė, šypsojosi, verkė ... Bet tas pats Pranciškus gerai suvokė, kas yra Kristus pilnoje evangelinėje tikrovėje, ir ko Jis iš mūsų reikalauja kaip įstatymų skelbėjas. Šventasis Asyžietis mokėjo išlaikyti pusiausvyrą tarp Kalėdų romantikos ir atgailingo gyvenimo rimties.

Panašus uždavinys skirtas visiems. Pasaulis dabar mokslo keliu nejučiom artėja prie paslaptinių Dievo lobių. Niekuomet nebuvo taip susidomėta erdve, kaip mūsų amžiuje. Jau įveiktas mėnulis, jau liečiamos planetos, jau pilna burna kalbama apie gy-

vybę ir net protingus kūrinius visatoje. Bet kodėl labiau nepasukti žvilgsnio į Kristų bei krikščionybę? Kodėl pasilikti tik prie romantinių jos elementų, ypač Kalėdų nakties išorinio žėrėjimo? Plečiantis erdvių akiračiui, reikalingos naujos dimensijos ir religinėje plotmėje, dar labiau dabar kada ruošiamės 2000 mečiui.

Linksmų
ŠV. KALĖDŲ ir
LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ

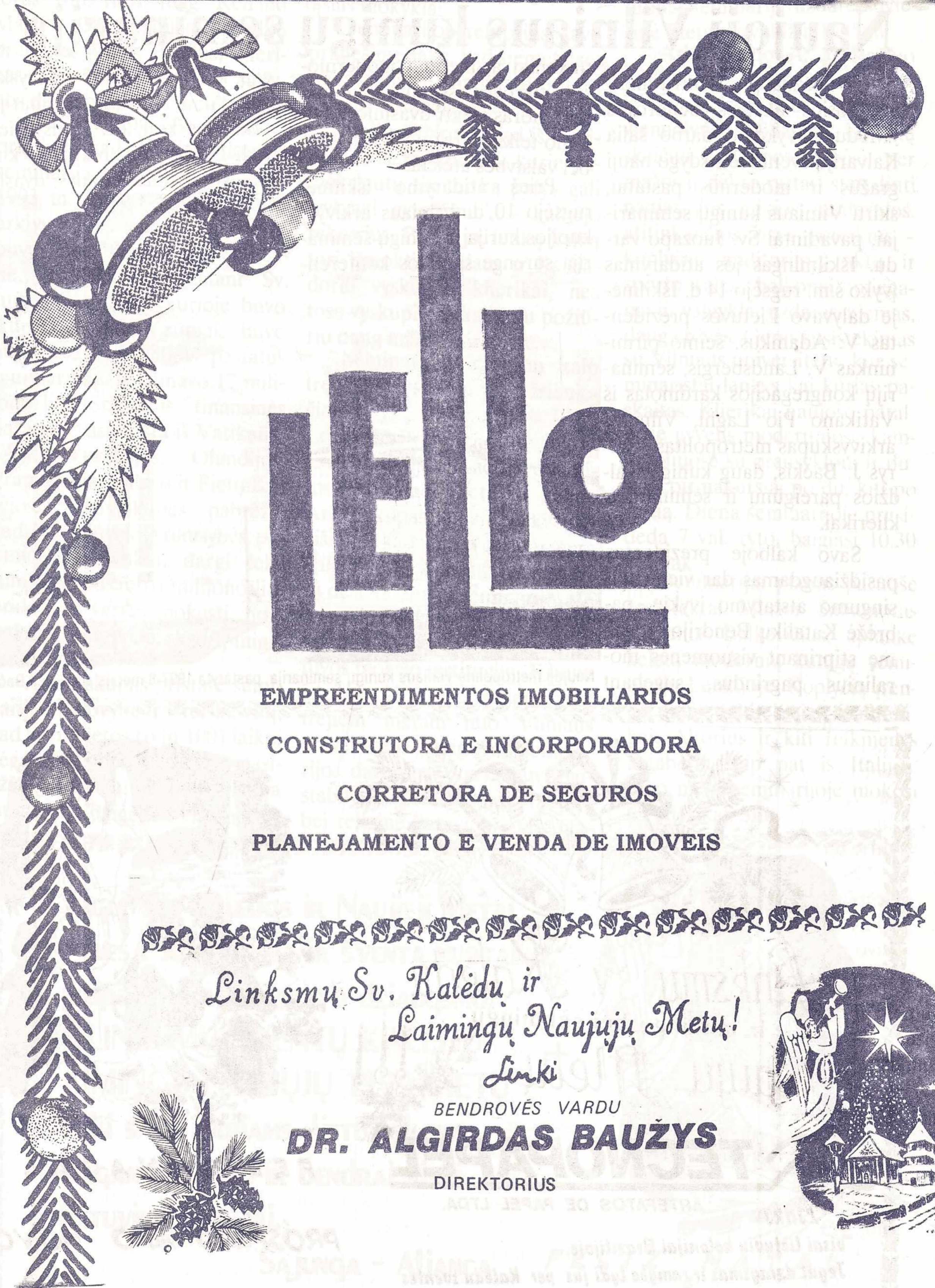
linki — Dr. PAULO R. NICIPORCIUKAS

LINKSMŲ
ŠV. KALĖDŲ ir džiugių
NAUJŲ METŲ

giminėms, draugams ir pažistamiems
linki

VITOR VICENTE BANYS

LELLO

EMPREENDIMENTOS IMOBILIARIOS
CONSTRUTORA E INCORPORADORA
CORRETORA DE SEGUROS
PLANEJAMENTO E VENDA DE IMOVEIS

*Linksmų, Sv. Kalėdu ir
 Laimingų Naujųjų Metų!*

Linki

BENDROVĖS VARDU

DR. ALGIRDAS BAUŽYS

DIREKTORIUS

Naujoji Vilniaus kunigų seminarija

Po maždaug pusantrų metų uždarosios akcinės bendrovės "Meduja" vykdyto darbo šalia Kalvarijų šventovės išdygo nauji gražūs ir modernūs pastatai, skirti Vilniaus kunigų seminarijai, pavadintai Šv. Juozapo vardu. Iškilmingas jos atidarymas įvyko š.m. rugsėjo 14 d. Iškilminge dalyvavo Lietuvos prezidentas V. Adamkus, seimo pirmininkas V. Landsbergis, seminarijų kongregacijos kardinolas iš Vatikano Pio Laghi, Vilniaus arkivyskupas metropolitas Audrys J. Bačkis, daug kunigų, valdžios pareigūnų ir seminarijos klierikai.

Savo kalboje prezidentas pasidžiaugdamas dar vienu teisingumo atstatymo įvykiu, pabrėžė Katalikų Bendrijos reikšmę stiprinant visuomenės moralinius pagrindus, sugebant

tinkamai atsiliiepti į moderniosios tikrovės iššūkius. Seminarijų noras siekti dvasinio tobulumo teikias gražių vilčių tautos bei valstybės ateičiai.

Prieš atidarymo iškilme, rugsėjo 10 d. Vilniaus arkivyskupijos kurija ir kunigų seminarija surengė spaudos konferen-

ciją, kurioje dalyvavo arkivyskupas A. J. Bačkis, seminarijos rektorius kun. dr. Hans-Friedrich Fischer, vicerektorius kun. dr. Romualdas Zdanys, dvasios

Naujoji metropolinė Vilniaus kunigų seminarija, pastatyta 1997-8 metais arkiv. A.J.Bačchio

*Linksmų šv. Kalėdu
ir laimingų bei sėkmingų*

Nauju Metu

TECNOPAPEL

LJNKJ

ARTEFATOS DE PAPEL LTDA.

visai lietuvių kolonijai Brazilijoje.
Jegul dziagsmas ir ramybe lydi jus per Kalėdu sventes
ir per visus naujuosius 1999 metus!

Vitus Mikalkenas
Direktorius

FELIZ NATAL

e
PRÓSPERO ANO NOVO

tėvas kun. filos. mag. Renaud Marie Desplanques, studijų prefektas Vidas Balčius, klierikas Žydrūnas Vabuolas, statybos darbuotojai bei architektai.

Arkivyskupas A. J. Bačkis priminė, kad Vilniaus kunigų seminariją steigti buvo nutarta 1993 m. Paskatintas Šv. Tėvo, arkivyskupas seminariją įsteigė buvusiame Trinitorių vienuolyne. Valdžiai negražinant Šv. Jurgio šventovės, kurioje buvo įkurdinti Knygų rūmai, buvo nutarta statyti naujus pastatus seminarijai. Jie kainavo 17 milijonų litų. Stambios finansinės paramos susilaukta iš Vatikano, JAV, Vokietijos, Olandijos, Prancūzijos, Italijos ir Pietų Korėjos. Arkivyskupas pabrėžė, kad iš Lietuvos vyriausybės paramos nesulaukta, dargi tekę sumokėti pusantro milijono litų pridėtinės vertės mokestį, nors dokumentai rodė, kad pinigai suaukoti.

Arkivyskupas pristatė seminarijos vadovybę ir išreiškė viltį, kad visos vietos (o jų 100) laikui bėgant bus užpildytos, pasidžiaugė, kad į seminariją stoja jaunuoliai, baigę jau kitas aukš-

tasis mokyklas.

Seminarijos rektorius savo pranešime sakė, kad šiemet į seminariją iš 40 kandidatų priimti 26, du trečdaliai iš Panevėžio vyskupijos. "Noriu, kad iš seminarijos išeitų kunigai, kurie pamokslautų tik tą, ką patys gali įvykdyti gyvenimu", – kalbėjo rektorius. Pasak jo, lenkų kalbą turi išmokti Vilniaus ir Kaišiadorių vyskupijų klierikai, nes tose vyskupijose kalbiniu požiūriu daug mišrių parapijų.

Seminarijoje daugiau kaip trečdalis dėstytojų yra užsieniečiai, atvykę iš Brazilijos, JAV, Lenkijos, Prancūzijos, Šveicarijos, Vokietijos. Tačiau paskaitos skaitomos lietuvių kalba. Arkivyskupas A. J. Bačkis paaiškino, kad Lietuvoje dar nėra pakankamai žmonių, kurie galėtų dėstyti kunigų seminarijose.

Vilniaus kunigų seminarija yra viena iš pačių seniausių Lietuvos mokslo institucijų. Ji buvo įsteigta 1582 m., praėjus vos trejiems metams nuo Vilniaus universiteto įsteigimo. Seminarijos darbas ne kartą buvo sustabdytas persekiojant tautinę bei religinę lietuvių veiklą. Ga-

lutinai seminariją uždare sovietinė Lietuvos valdžia 1945 m.

Arkivyskupo A. J. Bačchio pastangomis atsteigta seminarija buvo prisiglaudusi Trinitorių vienuolyne. Didėjant klierikų skaičiui, patalpos darėsi per mažos ir dėl to ryžtasi statydinti naujas. Jos puikios, modernios, atitinkančios visus poreikius – koplyčia, auditorijos, aktų ir sporto salės, balkonai, miegamieji, valgykla, uždaras kiemas, daug erdvės. Geras susisiekimasis su Vilniaus universitetu, kur seminaristai lankys kai kurias paskaitas. Klierikai naujose patalpose gyvens moderniuose kambarėliuose su prausyklom ir dušais, pirmakursiai po du, kiti po vieną. Diena seminarijoje prasideda 7 val. ryto, baigiasi 10.30 val. vak.

Seminarijai planus paruošė architektai Marius Šaliamoras ir Julius Balkevičius, aplanke keletą modernių kunigų seminarijų Lenkijoje. Koplyčią įrengė italų architektai ir dailininkai. Altorius ir kiti reikmenys atgabenti taip pat iš Italijos. Šiuo metu seminarijoje mokosi 69 klierikai. Snk.

**TEGUL ŠV. KALĖDOS IR NAUJIEJI METAI
ATNEŠA JUMS RAMIĄ IR ŠVENTĄ NUOTAIKĄ,
PRIPILDO ŠIRDIS ŠVENTO DŽIAUGSMO!
LINKSMŲ ŠVENTŲ KALĖDŲ
AIMINGŲ NAUJŲJŲ 1999 METŲ
LINKI SAVO NARIAMS, LIETUVIŠKOMS
ORGANIZACIJOMS IR BENDRAI VISAI
LIETUVIŲ KOLONIJAI.**

**SAJUNGA - ALIANCA
Valdyba**

**FELIZ e NATAL
PRÓSPERO ANO NOVO**

Žvaigždės spinduliuose

VINCAS KRĖVĖ

Buvo vėlyvas tamsus vakaras, kurio ramybės nedrumstė mėnulio šviesos spinduliai. Žvaigždės, gausiai nusėjusios padangių bedugnes, tyliai mirgėdamos žverbliai spinduliavo, lyg paslaptinai kalbėjosi viena su kitomis. Iš dangaus gelmių plūdo pasaulin tylą, teikdama žemei ir žmonėms ramybę ir atilį.

... Kai nuvedė ir paguldė Mirjamą į paruoštą jai patalą, senasis piemuo, apklostęs šiltais avių kailiais jos kojas ir liemenį, paliepė visiems išeiti.

Tuo metu tie, kurie buvo pašilikę pas laužą, ir tie, kurie sugrįžo, nulydėję susirgusią gimdymo skausmais moterį, susėdo aplinkui ugnį ir tyliai kalbėjosi tarp savęs.

Piemenys besidomėdami klausinėjo Juozapą apie netikinčiųjų kraštą, kuriame jis yra išbuvęs ilgus metus, apie didelius jų miestus, apie žmones, kurie ten gyvena ir jų papročius.

Nors Juozapo siela buvo susirūpinimo pagauta, bet jis ramiais žodžiais pasakojo tai, ką buvo matęs ir patyręs, svetimam krašte begyvendamas, ir visi jo žodžių klausė atidžiai...

...Kai visi taip smalsiai klausė tų seno dailidės pasakojimų, užmiršę visus šio vakaro įvykius, staiga išgirdo gimusiojo kūdikio verksmą...

Senasis tėvas liovėsi pasakojęs, atsikėlė iš savo vietos, lyg norėdamas skubėti pas naują gimį, bet vėl atsisėdo neramus.

Įsiviešpatavo tylą, lyg ramybės angelas būtų praskirdęs virš jų galvų...

– Štai gimė pasauliui naujas žmogus, – prabilo vienas iš pie-

menų, nutraukdamas tylą.

– Seni žmonės, kurie daugel žino, kalba, kad Amžinasis įžiebė danguje naują žvaigždę, kai žemėje gimsta žmogus, – prabilo kitas.

– Kad ją pamatytume, iš jos spindėjimo sužinotume, kokią laimę Amžinasis lėmė naujai gimusiajam, – tarė Simonas, žvejo Jonos sūnus.

Visi pakėlė savo galvas ir pažvelgė į dangų, o pažvelgę baisiai nustebo, ir jų širdys tapo neramos: išvydo danguje žvaigždę, kurios anksčiau nebuvo pastebėję.

Ji buvo baisi ir atrodė, kaip kalavijas su rankena, ir jo liepsna žėrintieji ašmenys buvo į žemę nukreipti.

Visų šviesiausia buvo toji žvaigždė, ir daugel kitų, didelių ir mažesnių, kurios anksčiau dabino Dievo padanges, dabar užtemo ir pranyko jos spindulių šviesoje.

Ir dangus aplinkui buvo kaip krauju pasruvęs...

Nusigandę ir baimės apimti vėl nutilo visi ir tik žvalgėsi vienas į kitą...

– Ką žada žmonėms šis kūdikis, kurio gimimo valandoje įžiebė Amžinasis šią baisią žvaigždę? – pagaliau prabilo antrasis

piemuo, nes jis iš tėvų ir kitų senų žmonių buvo girdejęs kad panaši žvaigždė, kai ji pasirodavo danguje, atnešdavo žemei bėdą, ugnį ir kitas nelaimes, kurios sunkiai užguldavo žmones.

– Tikrai, ją pastebėjome ir išvydome tuo akimirksniu, kai išgirdome pravirkusį kūdikį atsiliepė į jo žodžius kiti.

– O gal šis, dabar užgimęs yra tasai Žadėtasis, kurio visi laukiame, ir šioji žvaigždė yra Jokūbo namų žvaigždė, kuri turi įspėti, kad atėjo išganymo valanda, – tarė Simonas, Jonos sūnus.

... Kai jie taip kalbėjosi, visi neramumo ir baimės pagauti pasigirdo žemės erdvėje tolimos ausies nugirdimi, švelnus ir darningi balsai.

Lyg šimtai sidabrinų varpelių skambėjo įvairiais balsais ir vis garsiau ir garsiau aidėjo darnus jų žvangėjimas.

Atrodė, lyg dangus prabilo paslaptiniais balsais, ir nustebinčia žeme jų klausė.

– Tikrai, gimė mums Žadėtasis, sakau jums, – tarė Simonas jaudindamasis. – Ar ne Dievo angelų štai girdime balsus?

... – Dievas padovanojo tau sūnų, senasis keleivi, – pranešė Juozapui pirmasis piemuo, priėjęs prie laužo. – Tebūsi palaimintas Amžinojo palaima tu ir tavo sėklos vaisius ir tesikloja jums laimingai gyvenimo kelias!...

– Ne laimę ir ramias dienas lemia Amžinasis šiam kūdikiui ir jo tėvams, senasis bandų ganytojas, – tarė į jo žodžius atsiliepdamas Jona, žvejys iš Kapernaumo.

– Kodėl taip manai, keleivi? – nusistebėjo senasis piemuo, jo

žodžius girdėdamas.

– Pažvelk į dangų ir pamatysi žvaigždę, kurią Amžinasis įžiebė šio kūdikio gimimo valandoje, – atsakė jam Jona.

Senasis piemuo pakėlė galvą ir ilgai žiūrėjo į žvaigždę, kurią tik dabar pamatė. Žiūrėdamas stebėjosi, ilgai ilgai žodžio nepratardamas.

– Amžinojo keliai, kuriais Jo ranka veda pasaulį ir kas jame gyvena, žmogaus proto neįspėjami – tarė jis, galva linguodamas. – Nejaugi manai, kad dėl prasto dailidės vaiko gimimo Visagalis sužadino dangų ir žemę, įžiebdamas savo grėsmės ženklą... Ne kūdikiui, bet mums pranašauja šioji žvaigždė sunkias dienas.

– O kodėl pamatėme ją, tik kūdikio balsą išgirdę? – tarė jam atsakydamas Jona.

– Amžinasis pareiškia valią, kada nori, – neigiamai galvą kraipydamas, atsiliepė į jo žodžius senasis piemuo. – Netikiu, kad mažas kūdikis taptų nelaimių priežastimi...

Kai jie taip kalbėjosi, dar garsiau ėmė aidėti paslaptiniai garsai, bet senas piemuo nebuvo į juos atkreipęs dėmesio ir lyg jų negirdėjo...

– Tėve, paklausyk, ar ne Dievo angelai skambina danguje? – prabilo į jį ėupinu baimės balsu vienas iš piemenų.

– Matyti, didelis ir turtingas karavanas eina pro šalį, – ramiai tarė daug gyvenimo patyręs senasis piemuo, į tuos balsus įsiklausęs. – Nerami šiandien šioje vietoje naktis. Ji sutrukdys mūsų atilsį... Eisime, Dievo keleivi, pas tavo žmoną ir kūdikį, – kreipėsi jis į Juozapą: – Nedera vos pagimdžiusią moterį palikti vieną.

Pasikėlė Juozapas iš savo vietos, ir jiedu nuėjo ten, kur gulėjo šiltai apklostyta motina

SVEIKINAME

KALEDŲ ŠVENČIŲ ir NAUJŲJŲ METŲ proga visus Brazilijos lietuvius, o ypač tuos, kurie dirba mūsų Tėvynės naudai.

Linkime visiems dvasios stiprybes gyventi taikoje ir vienybeje dirbant tautos bei žmonijos gerovei

Brazilijos Liet. Bendruomenės
Valdyba

*"Lietuviais esame mes gimę,
Lietuviais turime ir būt..."*

tapusi moteris su mažu kūdikiu.

Ir nebuvo vandens nuplauti motinos kraujui nuo naujagimio kūno. Senasis piemuo pasiėmė laibakaklį ašotį, išėjo su juo ir pasiuntė savo draugus į netolimą šaltinį.

O kitiems liepė parinkti daugiau malkų ir sukurti didesnę laužą, kurio liepsnoje galėtų greitai sušilti vanduo.

Atsikėlė tie, kurie turėjo šaltinyje vandens pasemti, su jais ir Simonas, Jonos sūnus, ir tie, kurie turėjo malkų parinkti, ir nuėjo visi kiekvienas savo darbo atlikti.

Darnūs karavano varpeliai vis garsiau skambėjo žemės erdve ir jaudino piemenis.

Tokie buvo darnūs ir švelnūs tie garsai, jog stebėjosi einantieji į šaltinį pasisemti vandens ir nenorėjo tikėti, kad ne iš dangaus jie plaukia...

– Argi iš žemės erdvės, o ne iš dangaus gali plaukti šie garsai? – tarė vienas iš jų. – Jie tokie malonūs, lyg tai būtų angelo daina.

Man vaidenasi, kad girdžiu iš dangaus žodžius, kurie šiems garsams pritaria.

– Garbė Visagaliui aukštybėse, ir geros širdies žmonėms ramybė žemėje, – pritarė kitas.

– Tiesą pasakei, ir aš dabar girdžiu angelų giesmę, – prabilo ir Simonas. – Ji jau anksčiau buvo pasiekusi mano ausį.

– Žiūrėkite! Žiūrėkite ir

stebėkitės! – sušuko pirmasis. – Štai žvaigždė pakilo aukštyn ir apsistojo ties kalnu, kurio papėdės dauboje guli dabar gimęs kūdikis...

– Tikrai sakau jums, kad į pasaulį atėjo Žadėtasis, kurio laukia žmonių sielos, – tarė jiems vėl Simonas. – Mane įspėja mano širdis, kad ne prastas tai gimė kūdikis...

Kai grįšim vandens pasisėmę, eisime ir pagarbinsime Jį, – tarė kitas...

– Eisime ir pagarbinsime, sveikindami Jį, kaipo seniai laukiamą, – pritarė visi...

Visa tai matydamas ir girdėdamas, nesusivaldė Simonas, bet parpuolė ant kelių ir sušuko žodžius, kuriuos jam seniai širdis kalbėjo:

– Garbė Tau, Žadėtasis, kad atėjai išgelbėti mūsų nuo nelaimių ir įkurti žemėje Dievo viešpatystę! Garbė Tau, Žadėtasis!

Jį pasekė esą ten piemenys, jo žodžių sujaudinti, ir atsiklaupę, liisdami žemę savo kaktomis, džiaugėsi, kalbėdami ir Visagalį garbindami:

– Garbė Tau, Amžinasis, kad leidai mums išvysti savo akimis žadėtąjį Išganytoją!...

– Garbė Dievui aukštybėse, kad malonai suteiktų žemei ramybę...

– Ir laimė visiems geros širdies žmonėms...

DIDYSIS LAUKIMAS

Mieli Broliai, Sesės,

Šių metų Adventu-Kalėdomis pradėdame paskutinį laikotarpį trimetinio pasiruošimo didžiajam krikščionybės jubiliejui, 2000-tajam Kristaus gimtadieniui.

Jubiliejų švietimo pradžia glūdi Senajame Testamente. Jubiliejiniai metai buvo vadinami "Dievo malonės" metai, siekiant atstatyti socialinį teisingumą. Laike jubiliejinių metų žemė buvo paliekama nederbama, kad atgautų (plg. lietuvišką "pūdyką"), vergai paleidžiami į laisvę, gražinamos skolos ir t.t. (cf. Levitikus 25, 8-12).

Paskelbiant šiuos metus "Dievo Tėvo metais" bažnyčia nori mums priminti, kad Dievas yra visatos Kūrėjas, kad jam priklauso visas pasaulis - tiek dvasinis, tiek materialinis. Dievas, kaip ir kiekvienas kūrėjas brangina savo kūrinį ir kiekvieną žmogų myli besąlygine meile, tokį koks jis yra ir "nekantriai laukia jo sugrįžimo į namus" (Plg. Lk. 15, 20-32). Savo meilę žmonijai Dievas ypatingu būdu išreiškė atiduodamas "savo vienatinį sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą (Jn. 3-16).

Jėzus, pradėdamas viešąjį gyvenimą pareiškė, kad jo asmenyje realizavosi pranašo Izaijo paskelbti jubiliejinių - Dievo malonės metų tiksliai: "Viešpaties Dvasia ant manęs, nes čia gerąją naująją vargdieniams. Pasiuntė skelbti belaisviams išvadavimą, (...) siuntė vaduoti prislegtuosius ir skelbti Viešpaties malonės metų" (Lk. 4. 18-19).

Enciklikoje "Pasitinkant tretįjį tūkstantmetį" popiežius Jonas Paulius II teigia, kad II Vatikano susirinkimas buvo Dievo Apvaizdos sušauktas, kad galėtume tinkamai pasiruošti trečiajam tūkstantmečiui. Susirinkimo gvildentose temose: evangelizacija, religijos, laisvė, ekumenizmas, socialinis teisingumas yra mūsų dienų programa. Mes, kaip visuomenė ir kaip individai, pri-

MIELI

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS ŠEIMOS NARIAI,
BRANGŪS TĖVYNĖS LIETUVOS SESĖS IR BROLIAI
KAI ŽEMĖJE IR ŠIRDYJE SKAMBA ŠVENTIŠKOS GIESMĖS
KAI KALĖDŲ ŠVIESI ŽVAIGŽDĖ MUS VEDA VILTIES IR RAMYBĖS TAKAIS,
MUMS PROGA AKIMIRKAI SUSIKAUPI PRIE KŪČIŲ STALO.

APŽVELGTI NUEITĄ KELIĄ,
ĮVERTINTI NUGALĖTUS SUNKUMUS
IR PASIRUOŠUS NAUJIEMS LIETUVYBĖS IŠLAIKYMO UŽDAVINIAMS,
TIESTI GAIRĖS Į ATEITĮ.

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA
JUMS LINKI

NAUJO RYŽTO, SĖKMĖS IR IŠTVERMĖS,
UŽTIKRINANT LIETUVAI IR LIETUVIUI IŠEIVIJOJE
ŠVIESESNĮ RYTOJŲ.

Vytautas Kamantas, Rimas Baliulis,

Tomas Bartusevičius, Danutė Čornij, Regina Kučiene, Rasa Kuriene,
Milda Lenkauskienė, kun. Edis Putrimas, Algis Rugienius, Audrius Šileika,
prof. dr. Vytis Viliūnas, Gabrielius Žemkalnis, Horstas Žibas

valome patikrinti savo sąžinę kaip vykdome II Vatikano nurodytus uždavinius, patikrinti kiek esame atsakingi dėl šių dienų blogybių:

- religinio indiferentizmo,
- praradimo tacedentinės žmoniškos gyvybės sąvokos,
- pasimetimo etinio vertybių skalėje, kaip pav. pagarbos gyvybei ir šeimai,
- išsiplėtimo teologinių klaidų, didžiulės socialinės neįlygybės ir t.t.

"Tėve Mūsų" malda ir yra mums pavyzdys, kaip turime švęsti "Tėvo" metus, kaip privalome ruošti Didžiajam jubiliejui: "...teesie šventa tavo valia...teateinie tavo karalystė...atleisk mums mūsų nuodėmes, kaip ir mes atleidiame savo kaltininkams".

Malda ir autentišku atsiverkimu išsilaisvinę iš nuodėmės vergijos garbiname Dievą, plečiame jo karalystę pasaulyje.

Džiugių šv. Kalėdų, Dangaus palaimos naujuose 1999-tuose - "Tėvo" metuose ir prasmingo pasiruošimo 2000-tajam Kristaus gimtadieniui!

Vysk. Paulius A. Baltakis
SAUSIO MĖNĖSIO
GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie šį mėnesį švenčia gimtadienį ir linkime daug laimės ir geros sveikatos.

- 01 - Norbertas Stasiulionis
- 01 - Helena Pavilionis
- 01 - Joana Satkūnas
- 07 - Carlos Hugo Galeckas
- 13 - José Armando Tatarūnas
- 14 - Irene V. Butvinskis Barbosa
- 17 - Endrikas Guzikauskas
- 20 - Alexandre J. Valavičius
- 22 - Silvana Aradzenka
- 27 - Vanda Hajduk
- 28 - Claudia Pratali

Linksmų Kalėdų Švenčių -

Laimingų Naujų Metų! LINKI

KLIENTAMS, DRAUGAMS IR GIMINEMS

Felix Ricardo Andreusaitis

FISIOTERAPIUTA Fone: 273-5438

IŠPLAUKĖ Į AMŽINYBĖS UOSTĄ

Misionierių kunigą Aleksandrą Ferdinandą Bendoraitį prisimenant

Sekmadienį, lapkričio 22d. Kristaus Valdovo šventę, Guayaramerin, Bolivijoje, mirė misijonierius kun. Aleksandras Ferdinandas Bendoraitis. Palaidotas savo statytos ligoninės kiemelyje netoli Guaporė upės, skiriančios Boliviją nuo Brazilijos, Rondonijos valstijos.

Gimęs Kaune, 1920.rugsėjo 10 d., mokėsi medicinos ir vėliau kunigų seminarijoje Prancūzijoje, kur kun. buvo išventintas 1960.04.16. Pranciškonas vyskupas suviliojo jauną kunigą 1961m. vykti į džunglių pakraštį, Guajara-mirim, Rondonijos valstijoje, Brazilijoje. Talkinamas seselės Ksaveros (Emilija Šakenaitė) vėliau remiamas geradarių Europoje, pradėjo nuo šiaudine pastoge ambulatorijos, kurią per keliolika metų išvystė į tobuliausią vakarų Amazonijos ligoninę. "Gerojo Ganytojo" ligoninės koplyčia papuošta Šv.Kazimiero vitražu, lietuviškos Madonos freska. Prieš beveik 20 metų persikėlė į Boliviją, kur irgi pastatė ligoninę "Centro Materno Infantil", kovojo prieš alkoholizmą ir pasienio narkotikų prekybą.

Vos atvykęs suvokė didžiulių retai apgyventų plotų reikmės ir įsteigė vyskupijos radijo stotį ir tinklą, kuriuo religinės ir bendrai švietimo programos pasiekė tolimiausias vietas. Per tuos metus pastatydino tris ligonines-laivus, kuriais lankydavo indėnų, indėnų kilmės, gumos rinkėjų, kariuomenės igulų ir kitus kaimus. Jo svajonė buvo Guaporės upės saloje įsteigti raupsuoties kaimą. Vienu tarpu turėjo ir greitąsias pagalbos lektuvėlių.

Kun.dr.Bendoraitį vietiniai pažinojo vardu "Padre medico". Išgarsėjo apie 1962-63 metais, kai San Joaquin vietoje užėjo epidemija. Pirmasis nuvykęs, per dvi dienas ištyrė ligos pobūdį ir pradėjo skiepyti žmones, o vėliau įsijungė tarptautinės sveikatos organizacijos.

Lietuvis misijonierius rūpinosi ir čiabuviams indėnais, Iš pasakojimų nusekė per džunglių takus besislapstančią gentį, kurios likę dvidešimt keli nariai visi buvo (baltųjų šautų) šūvių randais pažymėti ir šią tautą nuo išnykimo išgelbėjo. Guaporės aukštupyje įsteigė keturioms indėnų tautelėms saugesnę vietą ir kurį laiką jos administravimu rūpinosi, kol perleido kičiams. Kai pirmaisiais metais džunglėse sunkiai susirgo, indėnai per ke-

Kun. Aleksandras F. Bendoraitis

lias dienas išnešė kun.Bendoraitį, o ses.Ksaveros slaugymas išgelbėjo jo gyvybę.

Kun.Bendoraitis buvo ir geras fotografas, surinkęs puikių nuotraukų iš indėnų gyvenimo, tik vėliau mokslininkų atpažintų Inkų imperijos liekanų džunglėse. Būdamas radijo mėgėjas, siųstuvu kalbedavosi su visu pasauliu, įskaitant ir Lietuvos radijo mėgėjais dar sovietiniais laikais. Jo ligoninę bent du kart lankė grupės iš Lietuvos, taip pat ir Brazilijos ir kitų Pietų ar Šiaurės Amerikos kraštų lietuviai. Vienu tarpu su juo dirbo Australijos lietuvis dr.V.Kiaušas. Taip pat viešėdavo netoliese indėnų kalbas užrašinėdamas salezietis antropologas kun. Kazimieras Bėkšta. Labai mėgo klasikinę muziką, prenumeravo lietuvišką spaudą. Mokėjo prancūziškai, vokiškai, portugališkai, ispaniškai.

Kasien priimdavo ligonius, sergančius druginiu, vidurių kirmelėmis, sužeistus miško darbuose. Būdamas jautrus, ir pats ir savo įstaigų dėka šelpdavo varguolius. Vietoj iš Europos gautą paramą tiesiog išleisdamas, labai anksti pastatydino plytinę. Plytas naudojo ligoninės, bažnytinių pastatų ir neturtingų žmonių namų statyboms, o likusias parduodavo galintiems jas pirkti arba "sušelpdavo" valdžios planuojamas statybas, kad išsikovotų lengvatų ar pagalbos savo artimo meilės darbams. Kadangi ligoniams daržovės sveikos, o vietiniai prietarai jas

laikė nuodingomis, įsteigė daržovių, vaisių, galvijų ir žuvų ūkį ligoniams bei tarnautojams maitinti.

Labai sunkiai išgyveno prieš maždaug 20 metų kaltinimą dėl ligoninės apylinkėje įvykusios žmogžudystės. Teismo išteisintas, vis vien turėjo saugotis žuvusiojo giminių.

Jo tarnyba sveikatos srityje tiek paveikė Bolivijos valdžią, kad per eilę metų kun. Bendoraitis tapo Bolivijos upių laivyno garbės admiralu su visa pilna uniforma. Keletą metų vargo su sveikata, kol Viešpats jį pasišaukė pas save.

Lietuvoje išleista knygelė "Lietuviai Amazonijoje", kurie aprašomi ten nuvykusių žurnalistų bei gydytojų įspūdžiai.

Vilnius-1998-11-24

Kun. Antanas Saulaitis

JONAS ŠAPOKAS

apleido šį pasaulį lapkričio 29 dieną po trumpos ligos.

Velionis buvo gimęs 1907 metų gruodžio 23 dieną Lietuvoje. Jaunas būdamas imigravo į Argentina, o vėliau persikele gyventi Brazilijoje ir ilgai gyveno Vila Prudenteje. Buvo vedęs Stefaniją Meliūnaitę. Paskutinius gyvenimo metus praleido senelių poilsio namuose.

Jonas Šapokas buvo aivežtas į V. Alpinos krematoriumą. Laidojimo apeigas atliko kun. Petras Rukšys.

7-tos dienos Mišios buvo sek-madienį, gruodžio 5 dieną V. Zelinės bažnyčioje.

MŪSŲ ŽINIOS

GAL PADIDES MUSU KOLONIJĄ?

Elias ir Aurelija Sajungoj per alaus vakarą

Prieš kiek laiko iš Panevėžio atvyko graži lietuvaite ir šiuo laiku gyvena V. Madalena rajone. Tai 22 metų Aurelija Dulevičiūtė.

Deja mūsų naujoji kolonijos gyventoja negalvoja likti S. Paule: ruošiasi ištekti už graikų kilmes jaunikačio Elijo Voulgarelis ir išsikelti gyventi į Cabo Frio.

Aurelija dalyvavo Sąjungos surengtame alaus vakare ir lankėsi Vila Zelinoj.

PAIEŠKOJIMAS

Elena Miliauskaite Strigockiene ieško savo giminių - pusbrolių ir pusseserę GINEVICIUS Brazilijoj. Taip rašo: "Mano mama, Ona Likšaite - Miliauskiene, dukte Adomo. Jos sesuo Maryte Likšaite - Ginevičiene išvažiavo į Braziliją, S. Paulo miestą 1932 m. Ji turi 3 sūnus ir dukrą Eleną. Norečiau surasti savo pusbrolius Ginevičius ir pusseserę Elena Ginevičiūtę ar jų vaikaičius."

Chegou o Natal,
dê um presente diferente...
Porcelana pintada a mão

- Vasos
- Pratos
- Jogos de jantar

Confira !!!

Tel: 6966-6363 - Sra.Natalia

Sąjungos narei
MARIJAI JODELIENEI

mirus,
su gilia pagarba reiškiamo
užuojautą vyrui Jonui,
dukroms Mildai ir Lucijai
su šeima, giminėms ir
artimiesiems netekus
tokios kilnios ir uolios
musu kolonijos tautietės.
Sąjungos - Aliança
Valdyba

Simones Laučytes Pinto iniciatyva buvo prarasta lietuviškų kaledinių eglutės papuošalų - šiaudukų pamoka gruodžio 5 dieną, šeštadienį. Dalyvavo gražus būrelis šiaudukų megejų. Pamoką pravedė kun. Petrukas

*Linksmų šv. Kalėdų ir laimingų Naujųjų Metų
patientams, giminėms, bičiuliams ir visai lietuvių kolonijai
linkime*

Dra. Rosana Tumas

Dra. Simone Saucis Pinto

CONSULTÓRIO MÉDICO - DENTÁRIO

Rua Barão de Pirai, 23 - Vila Zelina F.6163-8349

PAGERBTAS PREL. J. ŠEŠKEVIČIUS

Lapkričio 18 dieną prel. Juozas Šeškevičius šventė 77-tą gimtadienį. Sv. Juozapo parapijos kunigai Petras Rukšys ir naujas klebonas kun. Eruardas, su parapiečiais, pasinaudojo ta proga pagerbti buvusį kleboną atidengdami komemoratyvinę bronzinę lentelę bažnyčios prieangyje, šalia kun. Benedikto Suginto lentelės. Lentele skirta paminėti prelato 45 metų kunigybes jubiliejų.

Lapkričio 19 d. vakare buvo koncelebruotos Mišios ir vėliau lentelės atidengimas, kurį atliko prel. J. Šeškevičius asistuojamas kun. Petro ir Eduardo. Mišiose dalyvavo daug parapiečių, kurie nuoširdžiai sveikino prelata su gimtadieniu ir šiuo pagerbimu.

Parapijos komitetas, vadovaujamas Ritos Gomez, parėngė priėmimą su vaisėm ir dideliu tortu. Visi linksmi sugiedojo prenatui Juozui "Ilgiausių metų".

**ŠIO ML-VOS NUMERIO
GARBĖS LEIDĖJA
ANNA VERA TATARŪNIENĖ**
mylimo vyro JONO TATARŪNO pagerbimui.
Širdingai dėkojame ponei Verai už paramą
spaudai ir pagarbiai prisimename didelį
mūsų kolonijos veikėją ir jo pasigendame.
Redakcija ir administracija

Kun. Petras Rukšys, prel. Juozas Šeškevičius ir kun. Eduardas A. de Araujo prie didelio jubiliejinio torto

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA.

Eugenija Šlepetys	R\$.50,00
Juozas Krumzlys	" 50,00
Aurelija Dulevičiūtė	" 20,00
Helena Ažuolas	" 20,00
Danute Jones	" 30,00
Magdalena Pavilionis	" 50,00
Isabel Baria	" 20,00
Antanas Rudys	" 30,00
Natalia Sauka	" 20,00
Vanda Vosylius	" 25,00
Ona Nemiskas	" 20,00
Elizabeth Makuška	" 20,00
Ksaverija Mačiulaitis	" 30,00

Auka paremk lietuvišką spaudą,
nes ji palaiko mūsų tautinę
gyvybę

Prel. Juozas Šeškevičius ir naujas klebonas Eduardo Aparecido de Araujo po sukaktuvines lentos atidengimo

**REVEILLON
NA SAJUNGA**

Dia 31 de dezembro - a partir das 22 horas
MUSICA AO VIVO!

Traga sua família e seus amigos para encontrar o
Ano Novo em alto austral.

Os lugares serão reservados e limitados. Confirme sua
presença até 23 de dezembro, para ter seu lugar
garantido nesta festa imperdível

Faça já a sua reserva com Da. Albina pelo telefone: 5062-3224

REVEILLON/1998**W I-VIAGENS e TURISMO****CONVIDA****SENSACIONAL REVEILLON****PRAIAS CATARINENSES****C/BETTO CARRERO - 06 dias**

SAÍDA: 29/12 da Vila Zelina

RETORNO: 03/01/1999

**RESERVA e MAIOR INFORMAÇÕES
pelo fone 272-8299 (com Wanda/Ivanir)**

Linksmų Kalėdų Švenčių-

Laimingų Naujų Metų! LINKI

GIMINĖMS, DRAUGAMS ir KLIENTAMS

VINCAS P. TUBELIS

JENER IMÓVEIS LTDA.

Rua Topazio 76 - Aclimação - Fone: 277.4856 - Fax 277.6948

MŪSŲ ŽINIOS**KALEDINIO LAIKOTARPIO
LIETUVIŠKOS PAMALDOS****KALĖDOS**

- Gruodžio 24(Kūčios) -
Bernelių Mišios 22:00 val.
Gruodžio 25(Kalėdos)
Mišios 11:00 val.
Gruodžio 27-Sekmadienis
Lietuviškų Mišių **NEBUS**
NAUJIEJI METAI
Mišios 11:00 val.

KALĖDINES PLOTKELES
galima gauti parapijos raštinej
(darbo valandos: 8-12 ir 13:30
15:00 šeštadienį: 8-11 val.) ir
klebonijoj. Primename, kad
pirmadieniais raštine nedirba.
Galite prašyti ir paštu.
Skambinti: 274-1886 arba
6163-5975.

LAIKRAŠCIO ATOSTOGOS

Kun. Petras Rukšys iš-
vyksta rekolekcijom antrą Ka-
lėdų dieną ir grįš tik prieš Nau-
jų Metus.

Sitas yra paskutinis šių
metų ML-vos numeris. Sekan-
tis numeris išeis tik po Nau-
jų Metų.

**BRAZILIJOS LIETUVIŲ
BENDRUOMENĖ**

Lituanikos stovyklavietėje
buvo atnaujinti elektros laidai
ir kainavo 1.800,00 realų.

Lituanikos išlaikymo rei-
kalams aukoj:

**ŠIO ML-VOS NUMERIO
GARBES LEID
MARIJA JAKIUNIENE**

mylimo vyro ČESLOVO penkioliktąsias
mirties metinių prisimenant.

Širdingai dėkojame mielai skaitytojai už
paramą spaudai ir pagarbiai prisimename
mirusįjį brolių Česlovą.

Redakcija ir administracija

ŠVENTŲ KALĖDŲ IR JAUNŲJŲ METŲ proga
sveikinu mielus Brazilijos lietuvius ir jų palikuonis, ypač
tuos, kurie stengiasi palaikyti ir puoseleti lietuvių.

Linkiu, kad Kristaus gimimas atnaujintų mumyse
Tevynės meilę ir Naujieji Metai sustiprintų tarpusavio
ryšius ir ryžtą vieningam darbui lietuvių išlaikyme.

Generalinis Lietuvos Garbes Konsulas Brazilijoje,
Jonas Valavičius

Prel. J. Seškevičius

R\$ 100,00

José Armando Tatarūnas

R\$ 100,00

N.N.

R\$ 100,00

Ana Vera Tatarūnas " 100,00

Jonas Silickas " 100,00

UŽSIMOKĖJO BLB-NĖS**SOLIDARUMO MOKESTI**

Albinas Budrevičius R\$ 50,00

Kun. Petras Rukšys " 50,00

UŽSIMOKĖJO UŽ ML-VA

Irena Martinaitis " 50,00

Povilas Pipiras " 80,00

Claudio Butkus " 25,00

Anupras Tumenas " 20,00

AUKOJO ML-VAI

Paulo R. Niciporciukas R\$ 150,00

Jonas Silickas " 100,00

Antanas Stonis " 100,00

Bronius Skadas US\$ 200,00

ŠV. JUOZAPO L. R. K. BENDRUOMENĖ

MALONIAI VISUS KVIEČIA Į

**VASAROS ŽIEDŲ ŠVENTĘ
LITUANIKOJ**

SAUSIO -17 - JANEIRO

10:00 VAL. - Šv. MIŠIOS

Bus minima Lituanikos 21 metų veiklos
pradžia: jubiliejiniai pietūs, žaidimai, šokiai

AUTOBUSU BILIETAI ir PIETŲ PAKVIETIMAI - KLEBONIJOJ